

کاربردهای فیروزه آبی در دوره قاجار

۳۰ دی ۱۴۰۲ ساعت ۱۷:۳۲

استعمال فیروزه و سنگ‌های آبی نظیر آنهم بمنظور دور داشتن چشم زخم مصرف فراوانی بخصوص در مورد کودکان دارد.

اعتقاد به چشم زخم یا دعاها و طلسم‌های بد که منجر به بیماری یا هر نوع گزند به انسان‌ها می‌شود، یکی از باورهای جمعی بسیاری از مردم قاجار بود. این موضوع باعث شده بود تا بسیاری از مردم برای دور ماندن از خطر طلسم‌ها به اذکار و ادعیه‌ها و حتی استفاده از برخی از سنگ‌های خاص روی آورند. فیروزه از جمله این سنگ‌ها است.

«استعمال فیروزه و سنگ‌های آبی نظیر آنهم بمنظور دور داشتن چشم زخم مصرف فراوانی بخصوص در مورد کودکان دارد. طلسم سازان هنرمند طلسم‌های زیبایی مزین به فیروزه یا سنگ‌های آبی دیگر می‌سازند و والدین اطفال آنها را به جلو کلاه کودک یا پیش سینه او می‌دوزند. حتی سوارکارانی که علاقه زیادی به اسب‌های ممتاز خود دارند، بمنظور برحذر داشتن حیوان از چشم زخم حسودان تعدادی از این نوع سنگ منجوق و مهره‌های مخصوص آبی رنگ بنام "دونی" را به موهای یال، یا دم حیوان می‌بندند. اما طلسم‌ها دعا یا نوشته‌هایی از سوره‌های قرآن لفاف شده در داخل پوششی مخصوص اغلب فلزی جهت بستن به بازو بنام (بازوبند) می‌باشند. این بازوبندها معمولاً ببازوی بچه‌ها بسته می‌شود. هرچند که تعدادی از پهلوانان بنام هم بازوبندهای مخصوصی ساخته شده از عقیق و نقره دارند. علاوه بر این در ایران فلگیران و دعانویسان حقه بازی هم وجود دارند که با استفاده از خلوص نیت و علاقه به دین و اعتقاد شدید به راه قرآن و گفتار ائمه مسلمانان از این مطلب سوء استفاده می‌کنند و با تلقین مواردی خلاف و خرافاتی اقدام به سوء استفاده و اخاذی از آنان می‌نمایند و باعث بدنام کردن دین اسلام و دستورات انسان ساز آن می‌کردند.»

منبع: چارلز جیمز ویلز، سفرنامه دکتر ویلز (ایران در یک قرن گذشته) ترجمه غلامحسین قراگوزلو، تهران، اقبال، ۱۳۸۸، صص

۳۳۱-۳۳۰

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49483/کاربردهای-فیروزه-آبی-در-دوره-قاجار>